

[Statsministeren.]

og jeg mener, det er hæderligt og rigtigt, at en regering fremlægger det, som den mener er rigtigt og nødvendigt. Anderledes kan det ikke være. Men at vi ikke lagde op til et samarbejde, det er ikke rigtigt. Jeg må måske have lov til at citere de sidste sætninger af regeringserklæringen. De lyder sådan, fortrykket sp. 116:

„Derfor lægger regeringen sine forslag frem til forhandling. Ingen skal være i tvivl om, hvilken politik venstre anser for at være den rigtige og nødvendige. Men regeringen erkender naturligvis den parlamentariske situation. Intet resultat kan nås uden forhandling. Den er regeringen rede til og indbyder til. Men det må for denne regering som for enhver regering være afgørende, at den politik, der bliver flertal for, har et sigte og en effektivitet, som regeringen kan tage ansvar for.“

Jeg synes for øvrigt stadig væk, at det er ganske udmærket sagt. Det siger i alt fald det, som er rigtigt, at vi lagde vores politik frem, ja, men at vi indbød til forhandling ud fra en realistisk erkendelse af den situation, der nu engang er her i folketinget.

Den anden bemærkning, jeg har til hr. Anker Jørgensen, tager sit udgangspunkt i, at det ærede medlem hr. Anker Jørgensen sagde, at vi havde talt om den nødvendige politik, for nu skulle problemerne klares i løbet af 100 dage. Det er ikke helt korrekt. Det er rigtigt, at vi talte om den politik, der var nødvendig i de 100 dage, men vi understregede gang på gang, at det naturligvis var den politik, der drejede sig om de kortsigtede, aktuelle problemer, og at der var langsigtede problemer, som man ikke kunne klare på 100 dage, og som ingen kunne drømme om at klare på 100 dage. Det ved vi alle herinde, og det skal jeg ikke prøve på at gå mere i enkeltheder med, men bare sige, at det er oplagt, at de egentlige, store problemer i dansk økonomi, de store vanskeligheder, vi står over for, og som er blevet forstærkede, ikke mindst af den prisudvikling, der har været på råvarer, især olie, disse problemer må løses over længere sigt og kunne ikke klares i løbet af 3 måneder. Der var noget, der skulle klares i løbet af 3 måneder, og det var 3 ting, også det står i regeringserklæringen. Det første punkt var

et prisstop, det andet var dyrtidsportionsforslaget, og det tredje var finansloven.

Flere ærede medlemmer af tinget har taget forligets virkning op. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at det økonomiske forlig har jo ikke bedret den økonomiske situation. Hr. Glistrup sagde, at situationen var ikke blevet bedre. Hr. Ib Christensen sagde, at den økonomiske effekt kan ikke måles. Hr. Morten Lange, at denne finanslov går elegant uden om de økonomiske problemer, den bekæmper jo slet ikke inflationen, og det kunne ikke være gjort dårligere. Jeg må måske lige minde hr. Morten Lange om, at det finanslovsforslag, der skal vedtages her om lidt, er den tidligere budgetminister hr. Heinesens finanslovsforslag. Vi har forbedret lidt på det ved fælles arbejde. Vi har beskåret det; hr. Heinesen sagde med 3 mia kr. — sådan kan man godt stille det op — vi kan også være mere beskedne og sige med 1.550 mill. kr., men det er dog i sin struktur, i sit grundlag, et finanslovsforslag, som den forrige regering lagde frem, og jeg forstår altså, at hr. Morten Lange bedømmer det sådan, at det kunne ikke være gjort dårligere.

Den hovedlinje, som er gået gennem de indlæg, jeg her har nævnt, var, at det økonomiske forlig har ikke bedret den økonomiske situation. Jeg er enig med hr. Jens Møller, der siger, at det har dog i alt fald gavnet noget. Jeg siger ikke, at det har gavnet noget i dette øjeblik, for det er der ikke noget af det, der har kunnet, ud over prisstoppet, som måske har en meddelagtighed i, at sidste måneds prisstigning kun var 0,6 point — måske, det er svært at måle. Den omkostningsdæmpende ydelse sigter jo på, hvad der skal ske i de kommende måneder, og man kan vel sige, at den tager toppen af inflationen. Det er jo et forslag, som meget ligner det, hr. Hilmar Baunsgaard selv stillede, og som vi i fællesskab gennemførte i en tidligere periode. Finansloven, som skal vedtages nu, og som jo er en hjørnesten i forliget om, at der skulle ske besparelser, også den gælder jo først fra mandag; den gælder for det kommende år. Det er altså ikke helt rimeligt at sige, at situationen er uændret efter dette forlig. Det er klart, situationen er uændret efter dette forlig i dette øjeblik, men situationen ville i de kommende måneder være blevet ringere, hvis ikke man